

[Tastesen]

struktiv oppositionspolitik. En konstruktiv oppositionspolitik er at komme med forslag, som vi mener er bedre end det, regeringen foreslår, og det mener vi – helt overbeviste efter det studiekredsarbejde, som også fru Marianne Bentsen-Pedersen har deltaget i – vi er kommet frem til her. Det, vi sluttede med i vores overvejelser, er udformet i et beslutningsforslag, som er helt klart bedre end det, regeringen har foreslået. Derfor er det forbavsende, at SF viser den modvilje mod forslaget, som her kommer til udtryk.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Det er rigtigt, at udformningen er bedre end det af regeringen forelagte, men jeg må dog sige, at sigtet med det er vel nogenlunde det samme. Derfor opfatter jeg det som en håndsækning til regeringen.

Glistrup (FP):

Når ens øjne flygtigt glider ned over det andet og sidste punkt i socialdemokraternes forslag, får man den tanke, at der er tale om, at de erhvervsdrivende fonde nu skal drives ud af skattefrihedsparadiset og ind under det skatteåg, som rammer så mange andre erhvervsvirksomheder. Det er absolut ikke noget, som vi er særlig begejstrede for i fremskridtspartiet. De erhvervsdrivende fonde her i landet står bag ved et sekscifret antal arbejdspladser, og at begynde at belaste dem yderligere med en indkomstskat vil meget vel kunne føre til en ganske betragtelig forøgelse af arbejdsløshedsstallet og dermed også en forøgelse af betalingsbalanceunderskuddet over for udlandet og andre samfundsøkonomisk meget uheldige virkninger.

Men enfin, vi har jo haft en komité til at sidde og kigge på de problemer, og den har nu afgivet sin betænkning, som jeg forstår kommer til at ligge mellem Svikmøllen og Blæksprutten på vores juleborde. Så må vi se, hvor meget interessant der står i den betænkning. Vi kan komme tilbage til januar og se, om vi har fået nogle andre inspirationer end dem, vi umiddelbart havde.

Når man derimod nærlæser det andet og sidste punkt, så får man den tanke, at den store, sammenholdende enhed i den danske arbejderbevægelse, som skulle have præget de sidste 111 år i Danmarkshistorien, er ved

at smuldre. Der står et lille »m.v.«. Er det fagbevægelsen, der nu i socialdemokraternes tankegang er blevet reduceret til to bogstaver: »m.v.«? Disse milliardformuer, der ligger i konfliktfondene og truer hele samfundet med sprængning ved, at man kaster disse mægtige kapitaler ind, hvilket simpelt hen vil lægge hele samfundet øde, er det dem, man sigter til med »m.v.«? S.u.

Vender vi os til den første del af forslaget, er det en realrentebeskatning, man vil ind på. Det er baseret på, at socialdemokratiet er blevet tilhænger af nogle kæmpestore fradrag, som man kan spekulere i, og hvis man ikke rager tilstrækkelig mange fradrag til sig, så skal man rammes, så skal man beskattes med 75 pct. Det er virkelig noget, som man på skatteadvokaternes og skatterevisorernes fagforenings vegne må sige tak til socialdemokratiet for. Det er en ideel indretning til, at der virkelig skal foretages skattetænkning og fidusjagt i et ganske enormt omfang. Hvordan får man de store fradragsmuligheder udnyttet? Hvordan undgår man at komme op dér, hvor skatten rammer med 75 pct. Man kan sige, at man åbenbart skal investere i nogle prangende forsikringspaladser, for faste ejendomme falder ikke ind under det, og man skal se at periodisere fra det ene år til det andet, så man lige præcis får udnyttet sit fradrag, og sælge papirer frem og tilbage.

Skatteministeren var så venlig at formode, at meningen var, at man skulle regne med kursværdi på værdipapirer, men jeg har fulgt hr. Lykketofts skrivelser både som minister og senere som almindelig freelancejournalist her i det sidste år, og det er for mig at se et gennemgående træk i disse skrivelser, at man skal regne med historisk anskaffelsesværdi. Så bliver det virkelig sjovt, for det vil sige, at hvis man midlertidigt skulle opleve – eller fra disse mægtige pensionskasser kunne fremkalde – et vist rentefald i nogle dage, så gælder det om at få konverteret sin beholdning, sådan at man opnår at få en historisk anskaffelsesværdi, som er baseret på en lavrente. Lige i de dage, hvor renten er kommet langt ned, skal man sørge for at få byttet sine anskaffelser, placeret til den høje rente, til placeringer, der ligger under lavrenten. Her åbnes også for et væld af forskellige spekulationer.

I socialdemokraternes ideologiske korstog – åbenbart inspireret af den almindelige bo-